

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (Núm. 70)

14 de març de 2002
de 20,30 a 21 hores.

Salm

L'home just és llum.
L'home just, compassiu i benigne,
és llum que apunta en la fosca.
Sortós l'home que presta de bon grat,
Que disposa a consciència els seus afers.
El just no caurà mai,
i deixarà un record inesborrable.
Viu sense por de les males noves,
se sent ferm confiant en el Senyor.
Té el cor incommovible, res no tem,
reparteix el que té, ho dóna als pobres,
la seva bondat consta per sempre,
pot alçar el front amb dignitat. (*Salm 112, 4-9*)

Text Bíblic

Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix al qui va despullat. No els defugis, que són germans teus!

Llavors brillarà com l'alba la teva llum, i les teves ferides es coluran en un moment. Tindràs per avanguarda la teva bondat, i per rereguarda la glòria del Senyor.

Quan invoquis el Senyor, ell mateix et respondrà; quan cridis auxili, ell et dirà: Aquí em tens!

Si treus de casa teva tots els jous i no assenyaless amb el dit per acusar, si dones el teu pa als famolencs i satisfàs la fam dels indigents, llavors la teva llum s'alçarà en la foscor, el teu capvespre serà clar com el migdia. (*Isaïes 58, 7-10*)

L'esperança

Una persona viu amb esperança quan se sent algú per algú, quan sap que almenys a algú interessa realment qualsevol cosa, bona o dolenta, que li pugui passar. Poden ser molts i molt forts els obstacles, els sofriments, els neguits, les angoixes, les circumstàncies adverses, qualsevol se sent tanmateix capaç de suportar-ho tot, encara que potser no de superar-ho, si està ben convençut que és algú per algú, si se sap arrelat i fonamentat en una veritable estimació.

(*L'Esperança. Miquel Estradé i Ciurana*)

Pregària

Lo jonc més humil, quan ve la riuada,
diu als altres joves joncs: Deixam-la passar;
ajupim-nos tots; quan serà passada,
nostre capciró tornarem a alçar.

Ara ve l'hivern que els arbres despulla;
l'olivera diu: Deixem-lo venir;
arrera ve el març carregat de fulla
i els troncs despallats tornarà a vestir.

Jesús diu: L'hivern és aquesta vida;
a qui la perdrà jo l'hi tornaré;
quan baixi del cel la Pasqua florida,
a qui mòria amb mi, ressuscitaré.
(*Esperança. Jacint Verdaguer*)

Flames d'amor

L'ofertament d'un llantió és...

- * Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre Pare-Déu.
- * Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- * Amb la flama del llantió oferim una senzilla però profunda lloança i la manifestació dels nostres desitjos i sentiments.
- * És mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar recordant aquells qui estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. També pregant pels familiars i els amics afectats i per a totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 14 de març de 2002
Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós